

VESMÍRNÉ PUTOVÁNÍ KOMETY JULIE

Hana Lehečková
ilustroval Ondřej Dolejší

FRAGMENT

Vesmírné putování komety Julie

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Hana Lehečková
Vesmírné putování komety Julie
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

VESMÍRNÉ PUTOVÁNÍ KOMETY JULIE

Hana Lehečková

ilustroval Ondřej Dolejší

FRAGMENT

Text © Hana Lehečková, 2020
Illustrations © Ondřej Dolejší, 2020

ISBN tištěné verze 978-80-253-4667-9
ISBN e-knihy 978-80-253-4736-2 (1. zveřejnění, 2020)

*Věnováno všem malým dobrodruhům,
kteří se chtějí vydat až ke hvězdám*

PRVNÍ CESTA

Tamhle na obloze, až úplně vzadu, v tom nejzazším rohu vesmíru, je docela malé, ale jasné světýlko. To je kometa Julie. Putuje napříč galaxiemi už tisíce let a zažívá na svých cestách věci možné i nemožné, potkává bytosti skutečné i neskutečné a zakouší příběhy doslova nadpozemské.

Juliin vesmírný život začal docela obyčejně. Stejně jako ostatní komety měla i ona vlastní dráhu, po které dokola obíhala. Její cesta vedla kolem velkého Slunce, moudrého vládce sluneční soustavy. Pravidelně potkávala i jeho osm planet. Vždycky nadšeně mávala statečnému válečníku Merkurovi. Při svém putování mýjela nádhernou, ale výbušnou Venuši a také barevnou a přátelskou planetu Zemi. Občas diskutovala s přemýšlivým Marsem a obdivně hleděla na vznešeného Jupitera. Jenom těkavému vtipáčkovi Saturnovi se raději vyhýbala – jeho aprílovým žertíkům, kdy třeba nabarvil

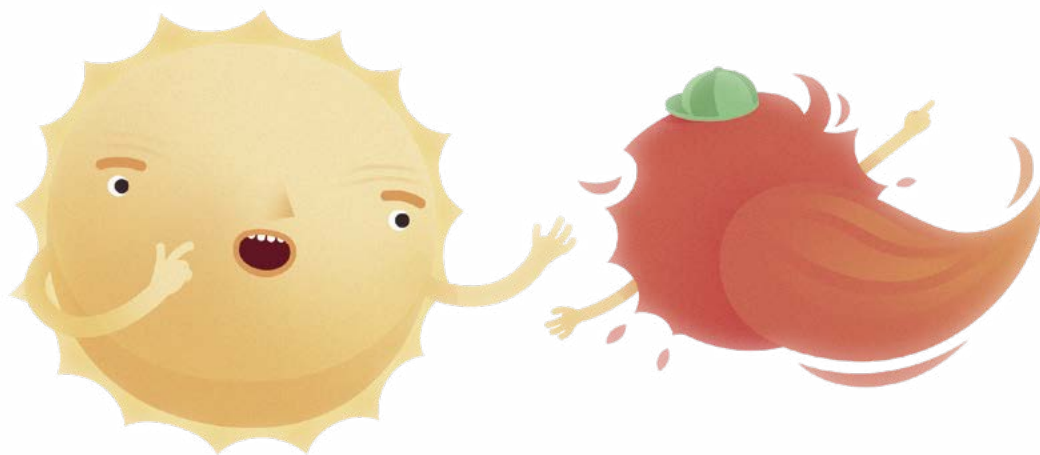
měsíc planety Země celý na rudo, nikdy úplně nerozuměla. Zadumaný Uran byl stále ponořený ve svých myšlenkách, zato povídavý Neptun, plný vodíku a helia, Julii už zdálky nadšeně vítal.

Kometa obíhala sluneční soustavu stovky let. Ze stovek se staly tisíce a z těch potom miliony. Když se Julie přiblížila ke třem milionům let oběhu, měla toho tak akorát dost.

Jednoho dne přišla za vládcem soustavy.

„Slunce, nezlob se, já už nechci obíhat okolo tvých planet.“

„Tobě se u nás nelíbí?“ zadulo Slunce svým mohutným hlasem a Julii zasáhla vlna jeho horkého dechu.

„Tvoje soustava je krásná, to ano, ale já chci vidět kus vesmíru! Chci zažít dobrodružství! Tady je všechno pořád stejné. Nudím se.“

Obrovské Slunce se zhluboka nadechlo a prohlásilo: „V mé sluneční soustavě není nuda. Ale pořádek a spravedlnost.“

„Jsem tu tři miliony let a každý rok je všechno tak, jak bylo rok minulý.“

„Pokud chceš opravdu odejít, můžeš. Mám však jednu podmínku. Jdi se nejdřív podívat k našim sousedům do Alfa Centauri. Pak pochopíš, že jinde vesmír není lepší.“

A tak se kometa vydala na svou první cestu.

Soustava Alfa Centauri se nacházela asi čtyři světelné roky daleko a neměla pouze jednu hvězdu, ale rovnou dvě!

Julie se zastavila hned u první planety, kterou potkala – vypadala trochu jako její kamarádka planeta Země.

Řítíla se atmosférou střemhlav dolů, propadla se skrz měkké mraky, narazila přímo do ledového oceánu a nechala se pohltit hlubokou vodou. Když se konečně rozkoukala, všimla si, že kolem ní plavou malé vodní stonožky s drobnými ploutvičkami.

„Ahoj, prcku!“ pozdravila Julie jednu z nich a ta se jí přímo před očima proměnila v nádherného vodního motýla. Z tmavomodrých dálek připlouvali vodní larvy, brouci, červi, motýli a vodní plži a mlži. Přitahováni světlem komety, jež v hlubinách oceánu nikdy neviděli, se okolo ní nakupili a obdivně plavali sem a tam.

